

[Vivike.]

dele af en kran er svunget ind over lønningen af et skib og der sker noget med disse dele, sorterer det ikke under arbejdstilsynet, men derimod under skibstilsynet. Jeg tror nok, det bliver nødvendigt at følge udviklingen og senere komme frem til en fornyet behandling af disse forhold.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at nævne konventionen til beskyttelse af havnearbejdere under lastning og losning, som der blev vedtaget udkast til på arbejdskonferencen i Genève i 1929, og den blev senere ændret i 1932; der er imidlertid det særlige ved det, at denne konvention har Danmark endnu ikke ratificeret, og jeg kunne ønske at spørge den højtærede minister, om ikke han mener, det snart var på tide, at vi fik ratificeret denne konvention.

Bækgaard: Som en af de tidligere ærede ordførere sagde, er det jo et let overskueligt lovforslag, så der er ikke grund til at snakke meget mere om det. Vi kan anbefale det.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget. Jeg er helt enig i de synspunkter, der er kommet frem fra de forskellige ordførere, at det er påkrævet, at der nu skabes yderligere sikkerhed for havnearbejderne og for andre, som har med arbejdet om bord eller på land at gøre, og det skulle bl. a. denne beskedne lovændring give mulighed for.

Jeg er også enig i, at en revision af den gamle lov er påkrævet på adskillige områder, og gennem længere tid er der foregået et arbejde hermed. Der forhandles organisationerne imellem, og det er sådan, at arbejdsrådet har nedsat et særligt lovudvalg, som beskæftiger sig med en meget omfattende gennemgang af de 3 arbejderbeskyttelseslove, som blev vedtaget i 1954.

Det er rigtigt, som det er anført, og det er vigtigt, at det samme regulativ gælder både for arbejdet på land og for arbejdet om bord, og jeg vil gerne her bekræfte som svar på de spørgsmål, som har været stillet af forskellige ærede ordførere, at den omstændighed, at man samler det her i ét regulativ, ikke betyder nogen forryk-

kelse af arbejdstilsynets og skibstilsynets kompetence.

Det spørgsmål er rejst, om det er hensigtsmæssigt at gøre det på denne måde, og herom vil jeg dog gerne sige, at alle berørte parter har været enige om, at det, som forholdene nu engang er, er hensigtsmæssigt. Jeg vil også gerne sige, at der direkte er taget skridt til, at dette tilsyn skulle kunne foregå på en gnidningsløs måde. Der er allerede udarbejdet udkast til en samarbejdsaftale mellem arbejdstilsynet og skibstilsynet, og der står i dette udkasts § 2, hvis jeg må citere ganske kort:

„Tilsynet med landfaste anlæg samt udstyr og hjælpemidler, som hidrører fra land, føres af arbejdstilsynet, mens tilsyn med udstyr og hjælpemidler, som hidrører fra skibet, føres af statens skibstilsyn.“

Hvorvidt man så senere på et eller andet tidspunkt, når man har indhøstet erfaringer på det grundlag, som nu forhåbentlig skabes, skulle kigge på tingene igen, er noget, man senere kan vende tilbage til, men det er rigtigt, at der er enighed om, at det er skibstilsynet, som skal udøve tilsynet om bord.

Det ærede medlem hr. Vivike spurgte direkte om grunden til, at ILO-konventionen endnu ikke er ratificeret her i landet. Heroverfor kan jeg sige, at en af grundene er den, at vi skulle have disse forhold klaret, som behandles i øjeblikket i det høje ting. Der er visse andre problemer, som ikke er endeligt afklaret endnu, men jeg tror, vi kommer et skridt på vejen mod en ratifikation af denne internationale konvention, når dette forslag er vedtaget. Men som sagt, der ligger et par andre problemer, som vi også overvejer, og jeg håber, det ikke varer længe, før vi har klaret dem også, således at konventionen kan ratificeres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anker Jørgensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.